

— Ваше благородие, турцитѣ се наредиха вече по камънацитѣ, не е ли врѣме да стрѣляме, се обади опълченеца Ивановъ шепнешката.

Нашитѣ изстрѣли отъ ложементитѣ, които, впрочемъ, почти никаква врѣда не причиняваха на противника, раздразняваха арапина и другаритѣ му. Тѣ се расположиха на едно мѣсто около 30 человекъ. Въ това врѣме и желѣзнитѣ гърла на неприятелскитѣ орджия сѣщо вече изригаха цѣлъ потокъ гранати, които покосяваха най-добритѣ, здрави и пълни съ животъ младежи.

Слѣдъ нѣколко врѣме пушечния огънь и отъ двѣтѣ страни се учести.

— Внимание! — скомандувахъ азъ шепнешката. Ще стрѣляте: първата половина, т. е. 9 человекъ, на 250 крачки, втората на 300 крачки.

Опълченцитѣ тихо и безъ шумъ насочиха пушкитѣ си, къмъ противника.

— „Шеренга! пли!“ — скомандувахъ азъ сѣщо полегка и, слѣдъ това, се раздаде друженъ, като изъ една пушка залпъ; подиръ първия залпъ послѣдва втори и трети, а слѣдъ залповетѣ се започна, както казватъ русситѣ: „рѣдка, да мѣтка“ стрѣлба.

Тѣзи наши залпове бѣха до толкова неочаквани на позицията у противника, щото тѣ го смаяха и го приведоха въ ужасъ — още повече, като се повалиха, слѣдъ първия залпъ на земята нѣколко человекъ ранени и убити. Даже онѣзи които бѣха залегнали задъ камънацитѣ, станаха и не се мърдаха отъ мѣстото си. Но втория и трети наши мѣтки и дружни залпове, най-сетнѣ, отрезвиха турцитѣ и тѣ се пустанаха да бѣгатъ. Само нѣкои отъ тѣхъ залегнаха задъ камънацитѣ и започнаха да стрѣлятъ, но и то безъ да се цѣлятъ. Скоро, обаче, турскитѣ стрѣлци получиха подрѣпление и онѣзи, които избѣгаха се завърнаха назадъ и заеха мѣстата си. Откри се честа стрѣлба и отъ двѣтѣ страни. Въ това врѣме по цѣлата линия топовнитѣ и пушечнитѣ гърмежи още повече се учестиха. Това означаваше, че турцитѣ скоро ще ни атакуватъ.

Врѣме бѣше, прочее, командата да отсѣпни, още повече, че тя испълни задачата си. Тя добръ наказва дързкитѣ турски стрѣлци, които до сега безнаказано ни нанасяха голѣми загуби.